

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 maja 1949 r.

Nr 30

T R E S C:

U S T A W A

Poz.: 216 — z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa 611

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

217 — z dnia 12 maja 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa 612

ROZPORZĄDZENIE

218 — Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej i Obrony Narodowej z dnia 19 kwietnia 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Bezpieczeństwa Publicznego oraz Pracy i Opieki Społecznej o zmianie rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych . . . 614

216

U S T A W A

z dnia 27 kwietnia 1949 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Budownictwa.

Art. 2. 1. Zakres działania Ministra Budownictwa obejmuje:

- 1) całokształt spraw budownictwa z wyłączeniem budownictwa specjalnego, przekazanego właściwości innych ministrów;
- 2) sprawy planowania i wykonania zabudowy miast i osiedli oraz nadzór budowlany i architektoniczny;
- 3) sprawy pomiarów kraju.

2. Rada Ministrów wyda w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy, ustalające właściwość Ministra Budownictwa, a w szczególności określi budownictwo specjalne w rozumieniu ust. 1 pkt 1) oraz rozgraniczy właściwość w sprawach, należących dotychczas do zakresu działania Ministra Odbudowy, a nie objętych właściwością Ministra Budownictwa.

Art. 3. 1. Minister Budownictwa może w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu tworzyć w drodze zarządzeń instytuty naukowo-badawcze. Instytuty naukowo-badawcze działają przy Ministrze Budownictwa.

2. Zadaniem instytutów mogą być prace badawcze w dziedzinie techniki budowlanej, organizacji wykonawstwa budowlanego oraz technologii i produkcji materiałów budowlanych, architektury i urbanistyki oraz budownictwa mieszkaniowego.

3. Instytuty uzyskują z chwilą ich utworzenia osobowość prawną.

4. Minister Budownictwa nada instytutom naukowo-badawczym statuty, które określą szczegółowy zakres działania, organizację, władze oraz sposób powołania władz instytutów.

Art. 4. 1. Minister Budownictwa powoła w drodze zarządzenia Radę Architektury i Budownictwa dla inicjowania, opiniowania i koordynowania spraw z dziedziny architektury, urbanistyki, budownictwa mieszkaniowego oraz techniki budowlanej, prowadzonych przez instytuty naukowo-badawcze, działające przy Ministrze Budownictwa.

2. Minister Budownictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu nada Radzie statut, który określi jej skład, organizację i sposób funkcjonowania.

Art. 5. 1. Organami terenowymi Ministra Budownictwa są władze administracji ogólnej.

2. Minister Budownictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Administracji Publicznej może powołać organy specjalne do wykonywania zadań o charakterze techniczno-budowlanym oraz do koordynowania na określonym obszarze prac przedsiębiorstw budowlanych, podległych Ministrowi Budownictwa.

3. Na obszarze m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego sprawy planowania zabudowy należą do właściwości Biura Odbudowy Stolicy jako organu Ministerstwa Budownictwa. Pozostały dotychczasowy zakres działania Biura Odbudowy Stolicy przechodzi odpowiednio do właściwości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i organów jej podległych.

Art. 6. Znosi się urząd Ministra Odbudowy.

Art. 7. 1. Znosi się Główny Urząd Planowania Przemysłowego i regionalne dyrekcje planowania przestrzennego.

2. Dotychczasowy zakres działania urzędów, wymienionych w ust. 1, przechodzi odpowiednio do właściwości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i organów jej podległych z wyjątkiem spraw planowania i wykonania zabudowy miast i osiedli (art. 2 ust. 1 pkt 2)).

3. Rada Ministrów wyda w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy o rozgraniczeniu właściwości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Budownictwa.

Art. 8. Pracownicy zatrudnieni w działach, które na podstawie niniejszej ustawy przekazane zostaną do zakresu działania Ministra Budownictwa lub innych ministrów albo Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, przechodzą do służby w odpowiednich działach zarządu państwowego.

Art. 9. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy

traci moc dekret z dnia 24 maja 1945 r. o utworzeniu Ministerstwa Odbudowy (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 123).

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Budownictwa i Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Termin wejścia w życie przepisu art. 7 co do regionalnych dyrekcji planowania przestrzennego określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Budownictwa: *M. Spychalski*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

217

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1949 r.

w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakres działania Ministra Budownictwa obejmuje:

- 1) kierowanie działalnością podległych przedsiębiorstw państwowych, państwowo-spółdzielczych i pozostających pod zarządem państwowym;
- 2) nadzorowanie i ustalanie kierunku działalności przedsiębiorstw budowlanych, spółdzielczych i samorządowych;
- 3) sprawy polityki i gospodarki terenowej w zakresie realizacji planów zabudowy;
- 4) sprawy architektury, nie wyłączając budownictwa specjalnego, w zakresie określonym właściwymi przepisami;
- 5) współdziałanie z właściwymi władzami w sprawach zabezpieczenia i odbudowy zabytków architektonicznych;
- 6) nadzór budowlany oraz sprawy uprawnień budowlanych na podstawie przepisów prawa budowlanego;
- 7) realizację polityki państwowej w stosunku do prywatnych przedsiębiorstw budowlanych, biur projektowych i do rzemiosła budowlanego oraz nadzór w tym zakresie nad zrzeczeniami przedsiębiorstw budowlanych i cechami;

- 8) sprawy kadr, współdziałanie z właściwymi władzami w sprawach programów nauczania, kształcenia i zatrudnienia, popieranie działalności stowarzyszeń w zakresie architektury i budownictwa;
- 9) organizowanie badań naukowych, publikacja wydawnictw i nadzorowanie instytutów i zakładów naukowo-badawczych w zakresie zastrzeżonym właściwości Ministra Budownictwa.

§ 2. 1. Budownictwem specjalnym w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa jest:

- 1) budownictwo specjalnych budowli, urządzeń i instalacji przemysłowych, komunikacyjnych, żeglugowych, portowych i łączności (np. budowa fabryk, hut, koksowni, kopalń, linii energetycznych, portów, dróg, linii kolejowych, lotnisk);
- 2) budownictwo specjalnych budowli i urządzeń w zakresie działania Ministrów Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego;
- 3) budownictwo związane z bieżącą działalnością eksploatacyjną w zakresie objętym pkt 1) i 2).

2. Minister Budownictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i zainteresowanymi ministrami może uznać za budownictwo specjalne także inne rodzaje budownictwa.

3. Budownictwo specjalne należy do zakresu działania ministrów właściwych ze względu na przeznaczenie budowy oraz do władz i przedsiębiorstw im